

மரவழிபாட்டில் மானிடவியல் கூறுகள்

ப. காளீஸ்வரமூர்த்தி அ. *

அ மொழிகள் துறை, கற்பகம் உயர்கல்வி கலைக்கழகம், கோயம்புத்தூர்-21, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Anthropological Elements in Worshipping Trees

P. Kaleeswaramoorthy a, *

^a Department of Languages, Karpagam Academy of Higher Education, Coimbatore-21, Tamil Nadu, India.

* Corresponding Author:

kaleeswaran961@gmail.com

Received: 04-11-2020

Revised: 09-05-2021

Accepted: 30-05-2021

Published: 08-06-2021

ABSTRACT

Anthropologists believe that a man-like model emerged forty thousand years ago. Such a human race has been dependent on nature from its origin to the present day, in which the role of plants is paramount. The earliest life of the superman was in the forests where the animals lived their life. The role of trees in human development is an essential one. Mankind, unaware of natural disasters and climate change, is a force to be reckoned with, and man believes that such natural forces inhabit trees. That is what later blossomed into wood worship. Such worship is still practiced in one or two places in the Kongu region. In the temples of the deities, various types of trees are still worshiped in the temples of the gods under the name of Tala virutsam. Trees are worshiped as a symbol of prosperity. Folk deities can often be found under a tree and worshiped in conjunction with a tree.

Keywords: Folklore, Wood worship, Tala virutsam, Temples

மனித குலத்தோற்றம்

மரங்கள் மனிதகுல வளர்ச்சியில் முக்கியப் பங்கு வகிக்கின்றன. துவக்கால மனிதன் விலங்காண்டி நிலையில் வாழத்தலைப்பட்ட காலகட்டங்களில் இரைதேடிப்பிற உயிரினங்களோடு தாவரங்களைச் சார்ந்தே வாழ்ந்து வந்தான். நிலையான இருப்பிடம் அற்று நாடோடியாக இடம்விட்டு இடம்பெயர்ந்து விலங்கோடு விலங்காக வாழ்ந்தான். அவன் இயற்கையிடம் இருந்து கிடைக்கும் பொருட்களை அதாவது மரங்களில் கிடைக்கும் பழங்கள், கொட்டைகள் ஆகியவற்றை உண்டு, மரங்களில் உள்ள பொந்துகள், கிளைகள், குகைகள் என்று தங்கி வாழ ஆரம்பித்தான். பருவ மாற்றம் ஏற்பட்ட காலகட்டங்களில் மரங்கள் பயன்தராமல் போயின. தான் அம்மரத்திற்குத் தீங்கு செய்ததால்தான் மரங்கள் தனக்குப் பயன் தராமல் போயிற்று என்று அச்ச உணர்வின் காரணமாக அவற்றை வழிபட்டான். பருவநிலை மாற்றம் அடைந்தாலும் மரங்கள் மீண்டும் பயனளிக்கத்துவங்கின. இதற்குத் தன்னுடைய வழிபாடே காரணம் என்று நம்பியவனாய்த் தொடர்ந்து மரங்களை வழிபடத் ஆரம்பித்தான்.

மருத்துவப் பயன்கள்

சிந்து சமவெளி நாகரிகச் சின்னங்களில் அரசமரமும் இடம் பெற்றுள்ளது. தமிழகத்தில் வேப்பமரத்திற்கும், அரசமரத்திற்கும் திருமணம் செய்து வைக்கும் முறை இன்றும் வழக்கில் உள்ளது.

வேப்பமரம் மருத்துவ குணங்கள் நிறைந்தது. நுண்கிருமிகளை அழிக்கக் கூடிய ஆற்றல் உடையது. சூட்டைத் தணிக்கக்கூடியது. வேப்பிலை மாரியம்மனுக்கு உகந்ததாகக் கருதப்படுகிறது. உடலின் வெப்ப அளவின் அதிகரிப்பால் ஏற்படும் சின்னம்மை, பெரியம்மை போன்ற நோய்களைக் குணப்படுத்தும் தன்மையையும் நோய் எதிர்ப்பு சக்தியையும் கொண்டது. வேப்பமரம்,

சின்னம்மை நோய் ஏற்பட்டால் தரையில் வேப்பிலை, அதன் மேற்பகுதியில் தூய வெண்மைநிற துணி போட்டு அதன்மீது நோயாளியைப் படுக்கவைப்பார்கள். பெரியம்மை நோய் ஏற்பட்டால் வேப்பிலையின் கொழுந்து பகுதி (நுனிப்பகுதி)யினைப் பறித்து வந்து அத்துடன் சின்னவெங்காயம், மஞ்சள் பொடி ஆகிய இரண்டையும் வேப்பிலைக் கொழுந்துடன் சேர்த்து நன்றாக அரைத்து பெரியம்மை தாக்கிய இடத்தில் பூசுவார்கள். அவ்வாறு செய்தால் நோய்க்கிருமிகளை அழித்து நோயிலிருந்து விடுபடச் செய்யும். மருத்துவ குணங்கள் நிறைந்த மரங்களில் வேப்பமரத்தை அடுத்து அரசமரம் காணப்படுகிறது. இம்மரம் வேம்புடன் இணைந்து காணப்படும் பொழுது, அதனுடைய மருத்துவ குணங்கள் அதிகரித்துப் பெண்கள் உடலில் உள்ள நாளமில்லாச் சுரப்பிகளைத் தூண்டி குழந்தையின்மைக்கு தடையாக இருக்கும் எதிர்ப்புச் சக்தியினைப் போக்குகின்றது.

“இந்தியாவில் தாவரவியல் வழிபாடு என்ற நூலில் இந்தியாவின் பல்வேறு பகுதிகளைச் சார்ந்த அறிஞர்கள் அரசமர வழிபாடு மலட்டுத்தன்மையைப் போக்கவல்லது என்ற நம்பிக்கை அவ்வப்பகுதியில் நிலவுவதாகக் குறிப்பிட்டிருப்பதும் இக்கருத்தினை வலியுறுத்தும். அரசும், வேம்பும் ஒன்றாக வளரும் இடத்தில் ஓர் உயிரியல் மின்வலு நிலவுகிறது. இவைகளை வலம்வரும் போது நாளமில்லாச் சுரப்பிகள் தூண்டப்படுகின்றன என்பதால் இது அறிவியல் காரணமாக அமைகிறது” (Saraswathi, 1982). மேற்கூறிய காரணத்தின் அடிப்படையில்தான் கோவில்களில் அரசும் வேம்பும் வைத்து வழிபடப்படுகிறது. இதனை மூன்றுமுறை சுற்றிவந்தும், முந்தானைச் சேலையைக் கிழித்து அதில் கல் வைத்துத் தொட்டில் கட்டும் பாவனை வழிபாட்டுச் சடங்கியல் நெறி இன்றும் வழக்கில் இருந்து வருகிறது. தொட்டில் கட்டும் வழக்கம் பாவனைச்சடங்கின் பாற்பட்ட நம்பிக்கை வழிபாட்டு முறையாகும்.

இவ்வழிபாட்டுமுறை கோவைமாவட்டம் அன்னூர் தாலுக்கா நாரணாபுரம் ஊராட்சிக்குட்பட்ட வடுகபாளையம் கிராமத்தின் தெற்கு எல்லைப் பகுதியில் மேய்ச்சல் நிலப்பகுதிக்கு அருகில் உள்ள வேலியில் இருந்த வேப்பமரம் ஒன்றில் இருபத்துமூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பு மரத்தின் அடிப்பகுதியில் பால் வந்தது (மழைக்காலத்தில்) தெய்வத்தின் அருள் பெற்றதால்தான் மரத்தில் இருந்து பால் வருகின்றது என்று எண்ணி வேப்பமரத்தினை தெய்வமாக வழிபட்டனர். அதன் பின்னர் இங்கு உச்சிமாகாளியம்மன் என்ற பெண் தெய்வத்தை வேப்பமரத்தின் கீழ் வடக்குநோக்கி வைத்துப் பெண் தெய்வமாக வழிபட்டுவருகின்றனர்” (Informer – Ammasai, Informer – Kandasamy Gounder).

“சேலம் மாட்டம் கெங்கவள்ளி தாலுக்காவில் உள்ள திடாலூர் பேரூராட்சிக்கு உட்பட்ட காமராஜபுரம் என்ற கிராமத்தின் அருகில் உள்ள ஓடையின் தென்பகுதியில் ஒரு வேப்பமரம் மாரியம்மனாக வழிபடப்படுகிறது. வேப்பிலை மாரியம்மனுக்கு உகந்தது என்ற வகையில் அம்மரம் மாரியம்மனாக வழிபடப்பட்டுவருகிறது. அங்கே தெய்வம் சார்ந்த உருவம் ஏதும் இல்லை. வேப்பமரத்தில் பால் வடிந்ததைக் கண்டவர்கள் அது தெய்வத்தன்மையுடையதாகக் கருதி வேம்பிற்குப் பட்டுத்துணி உடுத்தி ஆடு பலியிட்டு வழிபாட்டினை மேற்கொண்டு வருகின்றனர் என்ற நிகழ்காலத்தரவு தொன்மையான மரவழிபாட்டின் தொடர்ச்சியாகக் கருதலாம்.” (Informer – Periyasamy)

மர வழிபாட்டினை மேற்கொண்ட முன்னோர்கள் அனைத்து வகையான மரங்களையும் வழிபடவில்லை. பயன்பாட்டிற்கு உகந்த மரங்களையும் மருத்துவக் குணங்கள் கொண்ட மரங்களையும் மட்டுமே வழிபட்டனர். அவை பிற்காலத்திய சமய ஊடுருவல்களுக்குப் பின்னர் ‘ஸ்தலவிருட்சம்’ என்ற பெயரில் ஒவ்வொரு பெருந்தெய்வக் கோவில்களுக்குள்ளும் காணப்படுகின்றன. குறும்பலா, வாழைமரம், ஆலமரம், அரசமரம், மாமரம், மாவிலிங்கமரம், கடம்பமரம் என்று இத்தல விருட்சங்களின் பட்டியல் நீண்டு கொண்டே செல்கிறது. தாவர வழிபாட்டில் மருத்துவக் குணங்கள் நிறைந்த துளசிச் செடியும் தெய்விகத் தன்மையுடையதாகக் கருதி வீட்டில் வைத்து அதிகாலையில் சுற்றிவந்து வழிபடுகின்றனர்.

“தெய்வஞ் சேர்ந்த பராரை வேம்பிற் கொழுப்பா எறிந்து குருதி தூவல்” என்ற தொடர் அகநானூற்றுப் பாடலில் பெருத்த அடியினை உடைய வேப்பமரத்தில் தெய்வம் உறைவதாகக் குறிப்பிடுகின்றது (Somasundaranar, 1970). ஆநிறை கவர்ந்த வெட்சி மறவர் வேம்பின் அடியில் உறையும் தெய்வத்திற்குக் கொழுத்த பசுவைத் (கொன்று) தடிந்து அதன் உதிரத்தைத் தூவிப் பலியிட்டுப் பின் அதன் புலாலைப் புழுக்கி உண்ட செய்தியை இக்கவிதை பதிவு செய்கின்றது.

“கடம்பு அமர் செல்வன்” (பரி-8) (Somasundaranar, 1970)

“கடம்பிடத்தே இருந்த நெடிய முருகன்” (Avvai Duraisami Pillai, 1950)

கடம்ப மரத்தில் முருகன் உறைவதான பதிவுகளும் வேறுபட்ட தன்மையுடையவை. கடம்பர்களின் காவல் மரம் குலக்குரியத் தன்மை கொண்டமைந்தது. முருகன் உறைவதான கடம்பமரம் மரவழிபாட்டின் படிநிலை வளர்ச்சியில் இரண்டாம் கட்டத்தின் அடையாளம்.

பனை மர வழிபாடு ஈரோடு மாவட்டம் திருச்செங்கோடு தாலுக்காவில் திருச்செங்கோடு பேருந்து நிலையத்திலிருந்து ஒரு கிலோமீட்டர் தொலைவில் மலைத்தம்பிரான் என்ற மலைக் காவல் தெய்வக் கோவிலினுள் பனை மரத்திற்கு இரத்த பலியிட்டு வழிபடும் வழக்கம் இன்றும் நடைமுறையில் உள்ளது. ஒருவருடம் வழிபட்டபின்னர், (ஒரு வருட இடைவெளிவிட்டு) அடுத்தவருடம் இரத்த பலியிட்டு, படையலிட்டு வழிபடுவார்கள். இத்தெய்வம் மலையில் உள்ள சிவனுக்கும் காவல் தெய்வமாகக் கருதி வழிபடுகின்றனர். இதே போன்று நாமக்கல் செல்லும் வழியில் மேய்ச்சல் நிலங்களுக்கு மத்தியில் பனைமரத்திற்கு கீழ் கருப்பராயன் தெய்வத்தை வைத்து வழிபட்டு வருகின்றனர். இவ்வழிபாடு சேர மன்னனுடைய வழிபாட்டின் தொடர்ச்சியாக இருக்கலாம்.

மரவழிபாட்டின் முதிர்ந்த நிலையைக் குலக்குறி அடையாளங்களை மரங்களை முன்னிருத்தும் தன்மையிலிருந்து புரிந்து கொள்ளலாம். சோழனுக்கு அத்தியும், பாண்டியனுக்கு வேம்பும், சேரனுக்கு பனையும், திதியனுக்குப் புன்னையும், நன்னனுக்கு மாவும், எழில்மலை நன்னனுக்கு வாகையும், கடம்பருக்குக் கடம்பும் காவல் மரங்களாகக் குலக்குறி தன்மை பெற்றிருந்தமையை இலக்கியச் சான்றுகள் நிறுவுகின்றன. அம்மரங்களை வெட்டுவது அவ்வமரத்திற்குரிய அரனுக்குப் பேரிழுக்காகவும், பெருந்தீங்காவும் அழிவாகவும் கருதப்பட்டது. அம்மரங்களுக்குத் தெய்வத்தன்மை ஊட்டப்பட்டு பாதுகாக்கப்பட்டன.

மனிதனுக்குப் பயனளிக்கும் மரங்களில் ஒரு சிலவற்றில் அறிவியல் ஆய்வுகளைக் கொண்டு அவற்றை தீயவையாகக் கருதி வழிபாட்டில் இருந்து மறுக்கின்றனர். புளியமரம் இரவில் வெளியிடும் காற்றினால் மனிதனுக்கு உடல்நிலைக் கோளாறு ஏற்படுத்தும். ஆனால் புளியமரத்தில் கிடைக்கும் புளியம்பழம் உணவுப் பொருட்களுடன் சேர்த்துப் பயன்படுத்துகின்றனர். இதனால் புளிய மரத்தில் தீய சக்திகள் இருப்பதாகக் கருதி அம்மரத்தில் பேய் குடியிருப்பதாக மக்களிடையே கருத்து நிலவுகிறது.

ஆனால் “கோவை மாவட்டம் தூலூர் தாலுக்கா பொத்தியாம்பாளையம் பகுதியில் உள்ள காடுறை தெய்வக் கோவிலில் புளியமரத்தின் கீழ் காவல் தெய்வமாக கருப்பராயன் தெய்வம் வைத்து வழிபடப்படுகிறது.

இந்த வழிபாட்டு முறைக்குக் காரணமாக குறிப்பிட்ட அவ்விளை நிலத்தில் அறுவடைக் காலகட்டத்தில் காவல் காக்கச் சென்றவர், ஒருவர் புளிய மரத்தின் அடியில் படுத்து உறங்கிருக்கக்கூடும். அச்சமயத்தில் மனிதனுக்குத் தேவையான ஆக்ஸிஜனைப் புளியமரம் எடுத்துக் கொள்ளும் என்பதால் போதிய ஆக்ஸிஜன் இல்லாமல் அம்மனிதன் மூச்சுத்திணறி இறந்திருக்கக்கூடும். இதன் விளைவில் அப்புளியமரத்தின் அடியிலேயே இறந்த மனிதனுக்கு நடுகல் நட்டு வழிபட்டு வந்திருப்பர் என்று தகவலாளர் குறிப்பிடுகிறார். இவ்வழிபாடு கால ஒட்டத்தால் காடுறை தெய்வமாக்கப்பட்டு தற்காலத்தில் ‘கருப்பராயன்’ என்ற காவல் தெய்வ வழிபாடாக மாற்றம் பெற்றிருக்கிறது.

முடிவுரை

மரங்கள் வளமையின் குறியீடாகக் கருதி வணங்கப்பட்டு வருகின்றன. நாட்டுப்புறத் தெய்வங்கள் பெரும்பாலும் ஏதாவதொரு மரத்தின் கீழ் அமைந்திருப்பதையும் மரத்தோடு இணைத்து அவை வழிபடப் படுவதையும் கண்டறியலாம். மேற்குறிப்பிட்ட பல்வேறு நிலைகளில் மனிதஇனம் தோன்றிய காலகட்டம் முதல் இன்றுவரை மனிதனுடைய ஆரோக்கிய வாழ்விற்கும் வளர்ச்சிக்கும் மரங்களின் பங்கு முக்கியமாகக் கருதப்படுகிறது, என்பதை மேலே குறிப்பிட்ட தரவுகளின் வழி கண்டறியலாம்.

References

- Avvai Duraisami Pillai, (1950), Pathitrupathu, South India Saiva Siddhanta Works Publishing Society, Chennai, India
- Informer – Ammasai, Age-78, Potthiyam Palayam, Annur Taluk, Coimbatore, India
- Informer – Kandasamy Gounder, Age-86, Potthiyam Palayam, Coimbatore, India
- Informer – Periyasamy, Age-78, Kamarajapuram, Gangavalli Taluk, Salem, India.
- Saraswathi, V., (1982) Folklore Songs Social Comparison, Madurai Kamaraj University, Madurai, India
- Somasundaranar, P.V., (1970) Agananooru, South India Saiva Siddhanta Works Publishing Society, Chennai, India
- Somasundaranar, P.V., (1970) Paripadal Moolamum Uraiyum, South India Saiva Siddhanta Works Publishing Society, Chennai, India

Funding: NIL

Acknowledgement: NIL

Conflict of Interest: NIL

About the License:

© The author 2021. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License